

Luksemburg, 17 czerwca 2019 r.
(OR. en)

10048/19

CFSP/PESC 457
CSDP/PSDC 285
COPS 181
POLMIL 64
CIVCOM 88

WYNIK PRAC

Od:	Sekretariat Generalny Rady
Data:	17 czerwca 2019 r.
Do:	Delegacje

Nr poprz. dok.:	10047/19
-----------------	----------

Dotyczy:	Konkluzje Rady w sprawie bezpieczeństwa i obrony w kontekście globalnej strategii UE – Konkluzje Rady (17 czerwca 2019 r.)
----------	---

Delegacje otrzymują w załączeniu konkluzje Rady w sprawie bezpieczeństwa i obrony w kontekście globalnej strategii UE, przyjęte przez Radę na jej 3700. posiedzeniu w dniu 17 czerwca 2019 r.

**KONKLUZJE RADY W SPRAWIE BEZPIECZEŃSTWA I OBRONY
W KONTEKŚCIE GLOBALNEJ STRATEGII UE**

Wprowadzenie

1. Od czasu przyjęcia globalnej strategii UE, w czerwcu 2016 r., UE poczyniła przełomowe kroki w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony. Rada z zadowoleniem przyjmuje istotne postępy w zakresie pogłębiania bezpieczeństwa Unii i zwiększania jej roli jako podmiotu zapewniającego bezpieczeństwo i globalnego gracza, m.in. za pośrednictwem wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony (WPBiO). Dzisiejsze złożone i ewoluujące zagrożenia i wyzwania wymagają kompleksowej unijnej odpowiedzi, opierającej się na powiązaniach między bezpieczeństwem wewnętrznym i zewnętrznym oraz wykorzystującej zintegrowane podejście do konfliktów i kryzysów.
2. Rada podkreśla, jak ważne jest utrzymanie tempa działań poprzez stałe zaangażowanie państw członkowskich i instytucji UE. Zapewnienie konsekwentnego wdrażania rozpoczętych działań jest niezbędne, aby skutecznie realizować uzgodniony przez Radę w listopadzie 2016 r. poziom ambicji UE, który zakłada wzmocnienie naszych zdolności w zakresie reagowania na zewnętrzne konflikty i kryzysy, budowania zdolności partnerów oraz ochrony UE i jej obywateli. Rada przypomina o wskazówkach, które Rada Europejska przedstawiała w tym kontekście przy wielu okazjach, a także o poprzednich konkluzjach Rady.

3. Rada wzywa zatem do spójnego i ukierunkowanego na wyniki wdrażania inicjatyw z zakresu bezpieczeństwa i obrony – w szczególności stałej współpracy strukturalnej (PESCO), z wykorzystaniem zmienionego planu rozwoju zdolności (CDP) i skoordynowanego rocznego przeglądu w zakresie obronności (CARD), jak również umowy w zakresie cywilnego wymiaru WPBiO i uzgodnionego wzmocnienia struktur cywilnych i wojskowych – wraz z ważnymi nowymi instrumentami, które UE przygotowuje w kontekście kolejnych wieloletnich ram finansowych, takimi jak Europejski Fundusz Obronny (EFO) i pula środków na rzecz mobilności wojskowej pochodząca z instrumentu „Łącząc Europę”. Ponadto państwa członkowskie rozważają możliwość zastosowania jako mechanizmu pozabudżetowego Europejskiego Instrumentu na rzecz Pokoju. Rada podkreśla również ważny wkład mechanizmu ATHENA i oczekuje na zakończenie prowadzonego obecnie przeglądu. Zwraca uwagę na to, jak ważny jest odpowiedni poziom wiedzy fachowej w instytucjach UE, aby zapewnić skuteczne wdrażanie tych inicjatyw i instrumentów.
4. Dzięki temu, że UE wychodzi naprzeciw bieżącym i przyszłym europejskim potrzebom w zakresie bezpieczeństwa i obrony, zwiększa ona swoją zdolność do działania jako podmiot zapewniający bezpieczeństwo, swoją strategiczną autonomię i zdolność do współpracy z partnerami. Rada wzywa do dalszej strategicznej refleksji nad tymi kwestiami w celu przyjęcia większej odpowiedzialności za europejskie bezpieczeństwo – wspólnie z partnerami, jeśli to możliwe, lub, w razie konieczności, samodzielnie – tak by chronić unijne wartości i interesy. Będzie to oznaczać, między innymi, konieczność dokonania wspólnej oceny zagrożeń i wyzwań, przy zapewnieniu odpowiednich zasobów zgodnie z zobowiązaniami podjętymi w ramach PESCO i tym samym zwiększeniu potencjału i zdolności potrzebnych do skutecznego i spójnego wdrażania decyzji UE, a także utworzenia w całej Unii bardziej zintegrowanej, zrównoważonej, innowacyjnej i konkurencyjnej europejskiej bazy technologiczno-przemysłowej sektora obronnego (EDTIB), która pozostaje otwarta na współpracę. Rada potwierdza, zgodnie ze swoimi konkluzjami z listopada 2017 r., że wzmocni to również nasze wspólne wysiłki, w szczególności także w kontekście stosunków transatlantyckich, oraz zwiększy europejski wkład w oparty na zasadach ładu światowy, którego podstawę stanowi ONZ, i w bezpieczeństwo euroatlantyckie.

5. W tym kontekście Rada przypomina o swoich konkluzjach z września 2018 r. w sprawie wzmocnienia strategicznego partnerstwa ONZ–UE w zakresie operacji pokojowych i zarządzania kryzysowego, podkreśla długotrwałą współpracę między ONZ a UE w zakresie utrzymywania pokoju i zarządzania kryzysowego w aspektach cywilnych, policyjnych i wojskowych oraz zwraca uwagę na konieczność kontynuowania ścisłej współpracy między UE a ONZ.

Rada przypomina, że szybkie i przynoszące widoczne rezultaty wdrożenie dwóch wspólnych deklaracji w sprawie współpracy UE–NATO, które zostały podpisane w lipcu 2016 r. w Warszawie i w lipcu 2018 r. w Brukseli przez przewodniczącego Rady Europejskiej, przewodniczącego Komisji Europejskiej i sekretarza generalnego Organizacji Traktatu Północnoatlantyckiego, pozostaje jednym z kluczowych priorytetów politycznych w ramach ogólnego celu, jakim jest budowanie prawdziwie partnerskich stosunków między obiema organizacjami, w oparciu o działania podejmowane wspólnie z wszystkimi państwami członkowskimi i z korzyścią dla tych państw. Rada z zadowoleniem przyjmuje dalszą ścisłą i wzajemnie się wzmacniającą współpracę z NATO w obszarach będących przedmiotem wspólnego zainteresowania, prowadzoną z pełnym poszanowaniem zasad inkluzywności, wzajemności i autonomii decyzyjnej obydwu organizacji.

W tym kontekście Rada dzisiaj:

Misje i operacje w dziedzinie WPBiO

6. Podkreśla duży wkład misji i operacji w dziedzinie WPBiO w pokój i stabilność na świecie, który to wkład stanowi jeden z zasadniczych elementów zintegrowanego podejścia UE do konfliktów i kryzysów. UE prowadzi obecnie na trzech kontynentach dziesięć cywilnych misji w dziedzinie WPBiO i sześć wojskowych operacji w dziedzinie WPBiO, w których rozmieszczonych jest około 4 500 kobiet i mężczyzn. Rada wyraża uznanie dla pracy całego uczestniczącego w nich personelu wojskowego i cywilnego. Zachęca państwa członkowskie, aby zapewniały środki i personel potrzebne tym misjom i operacjom, tak by mogły one skutecznie wykonywać swoje zadania. Przypomina, że UE dysponuje dużą wiedzą fachową we wszystkich dziedzinach operacyjnych i że jest obecna w strategicznych obszarach morskich, oraz wzywa w szczególności do strategicznej refleksji na temat ogólnej obecności UE na morzu, z uwzględnieniem unijnej strategii w zakresie bezpieczeństwa morskiego i planu działania służącego jej wdrożeniu.

7. Przypomina o swoich konkluzjach z listopada 2018 r., w których wyznaczono na 2020 r. cel odnoszący się do Komórki Planowania i Prowadzenia Operacji Wojskowych (MPCC), oraz podkreśla, że komórce tej należy zapewnić niezbędne zasoby ludzkie, które mają być zwiększane stopniowo, w wystarczającym zakresie i w odpowiednim czasie. Ponownie zwraca również uwagę na ścisłą koordynację cywilno-wojskową między MPCC a jej cywilnym odpowiednikiem, Komórką Planowania i Prowadzenia Operacji Cywilnych (CPCC), zapewnianą za pośrednictwem Wspólnej Komórki ds. Koordynacji Wsparcia (JSCC).

Zmiana klimatu

8. Podkreśla, że kwestie związane ze środowiskiem i zmianą klimatu mają duże znaczenie dla bezpieczeństwa i obrony, na co zwrócono uwagę w konkluzjach Rady z lutego 2019 r. w sprawie dyplomacji klimatycznej. Rada przyjmuje również z zadowoleniem fakt, że działania UE w zakresie zapobiegania konfliktom i zapewniania trwałego bezpieczeństwa w większym stopniu uwzględniają kwestie klimatyczne, oraz podkreśla konieczność opracowania odpowiednich strategii dotyczących oceny ryzyka i zarządzania ryzykiem. Uznaje znaczenie zmiany klimatu dla misji i operacji w dziedzinie WPBiO, w tym skutki tej zmiany dla planowania i rozwoju zdolności wojskowych. Rada oczekuje na kontynuowanie prac i zacieśnianie współpracy między różnymi podmiotami w zakresie wszystkich istotnych aspektów działań w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony, a konkretnie na uwzględnienie skutków zmiany klimatu w ramach oceny globalnych zagrożeń i wyzwań.

Umowa w zakresie cywilnego wymiaru WPBiO

9. Przypomina, że w listopadzie 2018 r. przyjęła, wraz z przedstawicielami rządów państw członkowskich zebranymi w Radzie, umowę w zakresie cywilnego wymiaru WPBiO, oraz potwierdza zawarte w niej zobowiązanie do zwiększenia zdolności, skuteczności, elastyczności i możliwości reagowania w ramach cywilnego wymiaru WPBiO, a także do zapewnienia bardziej skoordynowanych działań w tym zakresie z innymi unijnymi podmiotami i strategiami politycznymi oraz z partnerami. Podkreśla znaczenie zapewnienia pełnego i spójnego wdrażania tych trzech aspektów.
10. Oczekuje na pierwszą doroczną konferencję przeglądową, którą zaplanowano na drugą połowę 2019 r. i podczas której mają zostać podsumowane postępy we wdrażaniu umowy we wszystkich trzech aspektach – zarówno na szczeblu krajowym, na podstawie krajowych planów wdrażania, jak i na szczeblu unijnym, na podstawie wspólnego planu działań.

11. Z zadowoleniem przyjmuje prace przeprowadzone przez ESDZ i służby Komisji w zakresie wspólnego planu działania, w ramach których opisały one różnorodne działania potrzebne na szczeblu UE w celu wsparcia wdrażania umowy w zakresie cywilnego wymiaru WPBiO. Odnotowuje, że prace nad wdrożeniem wspólnego planu działania już się rozpoczęły, i w związku z tym wzywa ESDZ i służby Komisji, aby przed doroczną konferencją przeglądową przedstawiły konkretne rezultaty.
12. Na podstawie wyników dorocznej konferencji przeglądowej dotyczącej cywilnego wymiaru WPBiO Rada w listopadzie powróci do przedmiotowej kwestii, przedstawiając polityczne wskazówki i wyznaczając kierunek dalszych działań.

Spójność

13. Z zadowoleniem przyjmuje sprawozdanie wysokiej przedstawiciel / wiceprzewodniczącej Komisji / szefowej agencji dotyczące interakcji, powiązań i spójności między unijnymi inicjatywami na rzecz obrony (CARD, PESCO, EFO), które przyczyniają się do osiągnięcia poziomu ambicji UE w zakresie bezpieczeństwa i obrony, zgodnie z globalną strategią UE, i tym samym do wzmocnienia zdolności Unii do przyjmowania większej odpowiedzialności jako podmiot zapewniający bezpieczeństwo. Rada podkreśla, że sprawozdanie stanowi pierwszy etap stałych wysiłków na rzecz zapewnienia spójności między unijnymi inicjatywami na rzecz obrony, w oparciu o inkluzywny proces obejmujący wszystkie państwa członkowskie.
14. Podkreśla w tym kontekście duże postępy poczynione – wraz z państwami członkowskimi – w zapewnianiu, by inicjatywy te, chociaż różnią się między sobą i mają odrębne podstawy prawne, były ze sobą spójne i wzajemnie się wzmacniały, przy jednoczesnym wykorzystywaniu ścisłej koordynacji między wspierającymi je instytucjami i organami na szczeblu UE (Komisją, ESDZ, EDA).

15. Wzywa do podejmowania stałych wysiłków, zgodnie ze wskazaniami przedstawionymi w sprawozdaniu, w celu dalszego zwiększania synergii między unijnymi inicjatywami na rzecz obrony oraz w celu zacieśniania koordynacji między odpowiednimi unijnymi podmiotami, tak by poprawić skuteczność i wyniki współpracy w dziedzinie obrony z myślą o wzmocnieniu europejskich zdolności. Przypominając w tym kontekście, że, jak postanowiono w jej konkluzjach z czerwca 2018 r., unijne priorytety w zakresie rozwoju zdolności – które uwzględniają braki w zdolnościach wojskowych w ramach WPBiO, długoterminowe tendencje w zakresie zdolności i technologii, plany obronne państw członkowskich i doświadczenia zdobyte podczas misji i operacji w dziedzinie WPBiO – stanowią jeden z podstawowych punktów odniesienia dla rozwoju zdolności państw członkowskich i UE, Rada oczekuje na przedstawienie jej strategicznych przypadków kontekstowych po ich zatwierdzeniu pod koniec czerwca 2019 r. przez Radę Sterującą EDA.
16. Podkreśla konieczność dalszego wzmocniania spójności zgodnie z ramami czasowymi poszczególnych procesów, aby dalej rozwijać interakcje, zachęcając jednocześnie państwa członkowskie do uwzględniania unijnych inicjatyw na rzecz obrony w krajowych procesach planowania obronnego. Instytucje i organy UE zachęca się do propagowania, w miarę możliwości, spójności sprawozdań przygotowywanych przez państwa członkowskie i do wspierania państw członkowskich w tym zakresie.
17. Zachęca do dalszego wzmocniania związku między rozwojem zdolności a operacyjną dostępnością sił w odniesieniu do misji i operacji w dziedzinie WPBiO, również w świetle zobowiązań podjętych w ramach PESCO.
18. Zachęca wysoką przedstawiciel / wiceprzewodniczącą Komisji / szefową Europejskiej Agencji Obrony do dalszego promowania spójnego wdrażania inicjatyw na rzecz obrony (CARD, PESCO, EFO) w ścisłej koordynacji z państwami członkowskimi i z zapewnieniem ścisłej współpracy między ESDZ, służbami Komisji i EDA.

19. Uzgadnia, że powróci do tej kwestii w listopadzie 2019 r., by ocenić poczynione postępy, m.in. na podstawie dalszego wkładu państw członkowskich, mając na względzie drugie sprawozdanie wysokiej przedstawiciel / wiceprzewodniczącej Komisji / szefowej agencji dotyczące spójności przewidziane na maj 2020 r. Na podstawie tego sprawozdania Rada przedstawi wskazówki dotyczące poprawy powiązań i synergii między odpowiednimi inicjatywami na rzecz obrony, mającymi na celu osiągnięcie poziomu ambicji Unii.

Stała współpraca strukturalna (PESCO)

W ramach stałej współpracy strukturalnej (PESCO):

20. Z zadowoleniem przyjmuje zakończenie pierwszego rocznego cyklu PESCO oraz postępy poczynione przez uczestniczące państwa członkowskie w wypełnianiu dalej idących zobowiązań, w szczególności dotyczących budżetów na obronę, wspólnych inwestycji w obronność i wstępne wykorzystania w krajowym planowaniu obronnym unijnych narzędzi, inicjatyw i instrumentów, takich jak CDP, CARD i europejski program rozwoju przemysłu obronnego, oraz zachęca uczestniczące państwa członkowskie do poczynienia znacznych postępów w zakresie dalszego wypełniania dalej idących zobowiązań w innych obszarach, zgodnie z zaleceniem przyjętym przez Radę 14 maja 2019 r. na podstawie pierwszego sprawozdania rocznego dotyczącego stanu wdrażania PESCO przedstawionego przez wysoką przedstawiciel.
21. Przypomina, że uczestniczące państwa członkowskie będą czynić postępy w pracach i skoncentrują się na szybkim i skutecznym wdrożeniu 34 istniejących projektów PESCO, oraz zachęca je do wspólnego przedkładania propozycji nowych projektów, które zostaną ocenione, między innymi, na podstawie kryteriów poziomu dojrzałości proponowanego projektu oraz wstępnego przeglądu jego zasobów finansowych i innych niezbędnych zasobów, najpóźniej do 31 lipca 2019 r., mając na uwadze wskazówki zawarte w zaleceniu przyjętym 14 maja, z myślą o aktualizacji decyzji Rady (WPZiB) 2018/1797 w listopadzie 2019 r. Ponadto Rada kładzie nacisk na to, by projekty, które mają być wdrażane w ramach PESCO, skupiały się na rozwijaniu zdolności obronnych i na poprawie dostępności operacyjnej sił. Należy przypomnieć, że członkowie projektu mają możliwość – w stosownych przypadkach – angażować Komisję w prace nad danym projektem, zgodnie z przepisami dotyczącymi zarządzania projektami PESCO.

22. Zgodnie z konkluzjami Rady z 13 listopada 2017 r. i 18 listopada 2018 r. uznaje, że państwo trzecie mogłoby i musiałoby wносить znaczną wartość dodaną w projekty PESCO, przyczynić się do wzmocnienia PESCO i WPBiO oraz wypełnić bardziej ambitne zobowiązania, a jednocześnie w pełni respektować zasadę autonomii decyzyjnej UE i jej państw członkowskich. W tym kontekście Rada oczekuje, że jak najszybciej zostanie przyjęta decyzja Rady dotycząca ogólnych warunków, na jakich państwa trzecie mogłyby wyjątkowo zostać zaproszone do udziału w poszczególnych projektach PESCO, zgodnie z art. 4 ust. 2 lit. g) i art. 9 decyzji Rady w sprawie ustanowienia PESCO, wytycznymi zawartymi w notyfikacji w sprawie PESCO oraz decyzją Rady o wspólnym zbiorze przepisów dotyczących zarządzania projektami PESCO.

CARD

23. Rada oczekuje uruchomienia pierwszego pełnego cyklu skoordynowanego rocznego przeglądu w zakresie obronności (CARD), który rozpocznie się od dialogów dwustronnych we wrześniu 2019 r., tak by jesienią 2020 r. zapewnić ministrom kompleksowy przegląd sytuacji w zakresie zdolności na szczeblu europejskim. Z wykorzystaniem strategicznych przypadków kontekstowych, które mają zostać wkrótce opracowane, w ramach CARD określone zostaną również, przy udziale odpowiednich zainteresowanych stron, dalsze możliwości współpracy, które przyczynią się do realizacji uzgodnionych unijnych priorytetów w zakresie rozwoju zdolności, co obejmuje również istotne cele w zakresie zdolności, z myślą o opracowaniu spójnego zestawu zdolności nadających się do wykorzystania, możliwych do rozmieszczenia, interoperacyjnych i trwałych.
24. Uznaje, że nadal trzeba będzie zapewniać spójność wyników między CARD, jak i planem rozwoju zdolności, a poszczególnymi procesami NATO, takimi jak proces planowania obrony NATO (NDPP), w dziedzinach, w których wymogi się pokrywają, a jednocześnie uwzględniać odmienny charakter obu organizacji oraz ich odnośnych zadań.

Europejski Fundusz Obronny

25. Oczekuje szybkiego przyjęcia i wdrożenia Europejskiego Funduszu Obronnego, w następstwie wspólnego rozumienia wypracowanego w lutym przez Parlament Europejski i Radę w sprawie odnośnego rozporządzenia, jak tylko osiągnięte zostanie ogólne porozumienie w sprawie wieloletnich ram finansowych (WRF) na lata 2021–2027. Rada podkreśla ważną rolę, jaką fundusz ma do odegrania w zwiększaniu konkurencyjności, wydajności i zdolności innowacyjnej europejskiej bazy technologiczno-przemysłowej sektora obronnego w całej Unii. Rada z zadowoleniem przyjmuje również przewidzianą rolę EFO w promowaniu przełomowych technologii obronnych.
26. Wyraża zadowolenie z postępów w realizacji europejskiego programu rozwoju przemysłu obronnego (EDIDP, 2019–2020), w szczególności z przyjęcia w marcu jego wieloletniego programu prac, który określa kategorie projektów obejmujących europejską współpracę transgraniczną i skupia się na projektach współpracy oferujących unijną wartość dodaną, a także z publikacji zaproszenia do składania wniosków w kwietniu bieżącego roku. W związku z tym Rada oczekuje przedłożenia propozycji ambitnych projektów zgodnie z kryteriami przyznawania środków w ramach EDIDP.
27. Wyraża zadowolenie z postępów poczynionych w realizacji działania przygotowawczego w zakresie badań nad obronnością (PADR, 2017–2019), a także z przyjęcia odnośnego programu prac na 2019 r. i publikacji odpowiednich zaproszeń do składania wniosków.

Jednolity zasób sił

28. Przypomina, że z uwagi na to, iż państwa członkowskie dysponują jedynie „jednolitym zasobem sił”, który mogą wykorzystywać w różnych ramach, rozwijanie zdolności obronnych państw członkowskich w kontekście UE przyczyni się także do zwiększenia tych zdolności potencjalnie dostępnych w innych strukturach, w tym Organizacji Narodów Zjednoczonych i NATO.

29. Przywołując swoje konkluzje z 6 grudnia 2016 r., 19 czerwca 2017 r., 5 grudnia 2017 r. i 19 listopada 2018 r. oraz konkluzje Rady Europejskiej z grudnia 2018 r., a także mając na uwadze, że UE i NATO podzielają wspólne wartości i nadal stoją przed wspólnymi wyzwaniami w zakresie bezpieczeństwa, z zadowoleniem przyjmuje czwarte sprawozdanie z postępów przedłożone wspólnie przez wysoką przedstawiciel / wiceprzewodniczącą / szefową agencji oraz sekretarza generalnego NATO z realizacji wspólnego zestawu propozycji (łącznie 74 działań), w którym zwrócono uwagę na najważniejsze osiągnięcia, m.in. w obszarze dialogu politycznego, mobilności wojskowej, przeciwdziałania zagrożeniom hybrydowym, równoległych i skoordynowanych ćwiczeń, a także zdolności obronnych.
30. W tym względzie z zadowoleniem przyjmuje zwiększony poziom dialogu politycznego między tymi dwiema organizacjami, zarówno w kontekście formalnym, jak i nieformalnym, jako jedno z istotnych narzędzi dalszego pogłębiania wzajemnego zrozumienia, budowania zaufania i zapewniania przejrzystości, a także silne zaangażowanie państw członkowskich, oraz oczekuje na dalsze wzajemne przekazywanie informacji w zrównoważony sposób. Ponadto Rada podkreśla znaczenie koncepcji równoległego i skoordynowanego ćwiczenia (PACE) i zachęca zarówno UE, jak i NATO do kontynuowania takich ćwiczeń w bardziej uporządkowany sposób na podstawie wyciągniętych wniosków z lat 2017 i 2018. Zwraca się do wysokiej przedstawiciel, by w ścisłej współpracy z Komisją i Sekretariatem Generalnym Rady oraz w porozumieniu z NATO przedstawiła wniosek w sprawie przyszłości koncepcji PACE. Ponadto Rada z zadowoleniem przyjmuje bieżące wysiłki UE i NATO służące koordynacji prowadzonych przez nie działań w dziedzinie budowania zdolności w zakresie bezpieczeństwa i obrony na rzecz krajów partnerskich oraz zachęca do dalszej dyskusji na temat pogłębienia współpracy w tej dziedzinie. Rada z aprobatą odnotowuje też ściślejszą współpracę w zwalczaniu terroryzmu. Dostrzegając znaczenie stałej współpracy operacyjnej i taktycznej w terenie, Rada podkreśla, jak ważne jest zapewnienie interoperacyjności, zwłaszcza w kontekście operacji zarządzania kryzysowego.

31. Uznając istotne kroki naprzód w zakresie orientacji sytuacyjnej poczynione dzięki równoległym i skoordynowanym analizom wywiadowczym, Rada docenia również znaczące postępy w przeciwdziałaniu zagrożeniom hybrydowym osiągnięte przez Europejskiego Centrum ds. Zwalczania Zagrożeń Hybrydowych w Helsinkach. Centrum nadal zapewnia wsparcie w kluczowych obszarach, takich jak szkolenia i ćwiczenia, organizując specjalne imprezy edukacyjne dla państw członkowskich UE, jak i sojuszników z NATO. Rada kładzie również nacisk na potrzebę zacieśnienia współpracy UE–NATO w dziedzinie cyberobrony.
32. Podkreśla, jak ważna jest niezakłócona wymiana informacji między UE i NATO, prowadzona w sposób inkluzywny i niedyskryminacyjny, dla wzmocnienia i dalszego zacieśniania współpracy między obiema organizacjami, zgodnie z dobrymi przykładami w dziedzinie mobilności wojskowej. W tym kontekście, opierając się na wnioskach wyciągniętych z pilotażowego wdrożenia koncepcji PACE, Rada zachęca również do większej wymiany jawnych i niejawnych informacji w ramach przyszłych ćwiczeń PACE, co stanowi pierwszy krok w kierunku wymiany informacji w rzeczywistych sytuacjach kryzysowych.
33. Potwierdza, że współpraca UE–NATO będzie przebiegać dalej w duchu całkowitej otwartości i przejrzystości, z pełnym poszanowaniem autonomii decyzyjnej i procedur obu organizacji oraz w ścisłej współpracy z wszystkimi państwami członkowskimi i przy ich pełnym zaangażowaniu. Współpraca ta opiera się na zasadach inkluzywności i wzajemności bez naruszania szczególnego charakteru polityki bezpieczeństwa i obrony któregośkolwiek z państw członkowskich.
34. Przypomina także, że współpraca NATO z państwami członkowskimi UE nienależącymi do NATO stanowi integralny element współpracy UE–NATO. W tym względzie z zadowoleniem przyjmuje pozytywny wkład państw członkowskich nienależących do NATO w działania prowadzone przez tę organizację. Takie działania w pełni wpisują się w ramy współpracy UE–NATO i Rada zdecydowanie popiera ich kontynuację.

35. Przypomina, że wdrażanie wspólnego zestawu propozycji to ciągły i długofalowy proces wymagający trwałego zaangażowania i skoordynowanych wysiłków wszystkich zainteresowanych stron. W tym względzie Rada zwraca się do wysokiej przedstawiciel / wiceprzewodniczącej / szefowej agencji, by w ścisłej współpracy z państwami członkowskimi i przy zapewnieniu ich pełnego udziału i przejrzystości, czyniła dalsze postępy we wdrażaniu tego zestawu propozycji, oraz oczekuje na kolejne sprawozdanie, które ma zostać przedłożone wspólnie w czerwcu 2020 r.

UE–ONZ

36. Potwierdza stanowcze zobowiązanie UE – i jej państw członkowskich – na rzecz silnej Organizacji Narodów Zjednoczonych (ONZ) jako fundamentu wielostronnego ładu opartego na zasadach, przypomina, że partnerstwo z ONZ przyczynia się do odgrywania przez UE roli światowego podmiotu działającego na rzecz pokoju i bezpieczeństwa w celu wspierania skutecznego multilateralizmu, i w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje poczynione postępy, które przedstawiono w sprawozdaniu z wdrażania strategicznego partnerstwa ONZ–UE w zakresie operacji pokojowych i zarządzania kryzysowego: priorytety na lata 2019–2021.

Partnerstwa

37. Uwypukla znaczenie dalszej współpracy w zakresie pokoju, bezpieczeństwa i obrony z organizacjami i krajami partnerskimi oraz podkreśla potrzebę wypracowania strategicznego podejścia do partnerstw zgodnie z globalną strategią UE i wcześniejszymi konkluzjami Rady. W tym kontekście wyraża zadowolenie ze sprawozdania dotyczącego współpracy z krajami partnerskimi w ramach WPBiO w 2018 r.

Art. 42 ust. 7 TUE oraz art. 222 TFUE

38. Rada zwraca się do państw członkowskich o omówienie wyciągniętych wniosków z pierwszego uruchomienia art. 42 ust. 7 TUE i przypomina o znaczeniu wzajemnej pomocy lub solidarności, w myśl art. 42 ust. 7 TUE i art. 222 TFUE. Rada przypomina, że NATO dla tych państw, które są członkami tej organizacji, w dalszym ciągu stanowi fundament zbiorowej obrony i forum jej wdrażania. W pełni uwzględniany będzie szczególny charakter polityki bezpieczeństwa i obrony wszystkich państw członkowskich UE.

Przeciwdziałanie zagrożeniom hybrydowym

39. Podkreślając, że zagrożenia hybrydowe mają wielowymiarowy i ciągle ewoluujący charakter, oraz przypominając, że główna odpowiedzialność za przeciwdziałanie im spoczywa na państwach członkowskich, z zadowoleniem przyjmuje sprawozdanie z realizacji wspólnych ram dotyczących przeciwdziałania zagrożeniom hybrydowym (2016) oraz wspólny komunikat pt. „Zwiększenie odporności i wzmocnienie zdolności reagowania na zagrożenia hybrydowe” (2018). Realizacja zarówno wspólnych ram, jak i wspólnego komunikatu przebiegała w dobrym tempie i została dodatkowo przyspieszona po ataku w Salisbury; w szczególności skupiono się na orientacji sytuacyjnej, komunikacji strategicznej, zagrożeniach chemicznych, biologicznych, radiologicznych i jądrowych, cyberbezpieczeństwie i kontrwywiadzie. Rada z zadowoleniem przyjmuje także postępy poczynione w odniesieniu do badania na temat zagrożeń hybrydowych przeprowadzonego przez państwa członkowskie (działanie 1 przewidziane we wspólnych ramach) i zwraca się do Komisji i ESDZ, aby wyróżniły źródła podatności na zagrożenia określone w ramach tego działania zgodnie z konkluzjami Rady z 6 czerwca 2019 r.
40. Z zadowoleniem przyjmuje fakt, że zestaw możliwych do podjęcia środków reagowania na szczeblu UE powiększa się i obejmuje m.in. ustanowienie autonomicznego systemu sankcji w związku z cyberprzestrzenią jako elementu zestawu narzędzi dla dyplomacji cyfrowej oraz autonomicznego systemu sankcji nakładanych w związku ze stosowaniem broni chemicznej.
41. Z zadowoleniem przyjmuje skoordynowaną reakcję na dezinformację obejmującą Plan działania na rzecz zwalczania dezinformacji oraz utworzenie, wraz z państwami członkowskimi, systemu wczesnego ostrzegania usprawniającego wymianę informacji. Rada apeluje do Komisji i wysokiej przedstawiciel, aby stale i w skoordynowany sposób działały na rzecz ochrony unijnych systemów demokratycznych i na rzecz zwalczania bezpośrednich i długoterminowych zagrożeń, jakie stwarza dezinformacja; ich działania muszą być integralną częścią wzmocniania odporności UE na zagrożenia hybrydowe.

42. Podkreśla, że przewiduje się dalsze prace zarówno na poziomie państw członkowskich, jak i UE w celu zwiększenia ich odporności i określenia podejścia obejmującego całe społeczeństwo i podejścia ogólnorządowego, a także w celu wzmacniania ich zdolności do reagowania na zagrożenia hybrydowe, w tym w dziedzinie cyberbezpieczeństwa, komunikacji strategicznej i kontrwywiadu. Prace te powinny być koordynowane i pogłębiane we wszystkich stosownych sektorach polityki, w tym w odniesieniu do powiązania między bezpieczeństwem wewnętrznym a zewnętrznym. Uwzględniając własne autonomiczne zdolności analityczne UE, Rada podkreśla także znaczenie dalszego podnoszenia odporności państw członkowskich i odporności partnerów, w ścisłej współpracy z takimi partnerami jak NATO.
43. Oczekuje dalszego zwiększania orientacji sytuacyjnej, w szczególności za pośrednictwem Komórki UE ds. Syntezy Informacji o Zagrożeniach Hybrydowych.
44. Apeluje o kontynuację wspólnego dążenia do ochrony instytucji i organów UE, ich sieci informacyjnych i komunikacyjnych i procesów decyzyjnych przed wrogimi działaniami podmiotów działających w złej wierze.

Cyberobrona

45. Podkreśla, że w odpowiedzi na zmieniające się wyzwania dotyczące bezpieczeństwa, UE i jej państwa członkowskie muszą wzmocnić i dalej rozwijać szerokie zdolności w zakresie cyberbezpieczeństwa i cyberobrony, korzystając m.in. z zaplanowanego na bliską przyszłość strategicznego przypadku kontekstowego w dziedzinie cyberobrony. Rada podkreśla, że cyberprzestrzeń to istotny obszar operacyjny i że pomyślne działanie unijnych misji i operacji w coraz większym stopniu jest uzależnione od nieprzerwanego dostępu do bezpiecznej cyberprzestrzeni.
46. Z zadowoleniem przyjmuje postępy w realizacji ram polityki UE w zakresie cyberobrony i zachęca do dalszych prac w drodze wspierania rozwoju zdolności cyberobronnych państw członkowskich UE oraz wzmacniania cyberochrony unijnej infrastruktury w obszarze bezpieczeństwa i obrony.

Orientacja sytuacyjna

47. Z zadowoleniem przyjmuje postępy w zwiększaniu zdolności pojedynczej komórki analiz wywiadowczych (SIAC) oraz funkcjonalne ramy współpracy między Centrum Analiz Wywiadowczych UE a Dyрекcją Wywiadu Sztabu Wojskowego Unii Europejskiej służące istotnemu zwiększeniu europejskiej orientacji sytuacyjnej. Rada zwraca również uwagę na cenny wkład, jakie w te działania wnosi Centrum Satelitarne UE.
48. Apeluje, aby państwa członkowskie z jeszcze większą konsekwencją wspierały komórkę SIAC poprzez dostarczanie wyników analizy pochodzących od służb wywiadowczych tych państw, i zachęca do zbadania, czy wnioski wyciągnięte z niedawnego zacieśnienia unijnej współpracy obronnej mogą być wykorzystane w dalszym pogłębianiu współpracy w zakresie unijnej analizy danych wywiadowczych oraz w zakresie orientacji sytuacyjnej UE.

Wyzwania w sektorze energetyki

49. Apeluje o zacieśnienie współpracy w mierzeniu się z wyzwaniami w sektorze energetyki, w tym w zakresie efektywności energetycznej, rozwiązań dotyczących energii ze źródeł odnawialnych oraz ochrony krytycznej infrastruktury energetycznej. Z zadowoleniem przyjmuje postępy poczynione w kontekście Forum Konsultacyjnego ds. Zrównoważonej Energii w Sektorze Obrony i Bezpieczeństwa (CF SEDSS) od czasu jego uruchomienia w 2016 r. i czeka na kolejny etap działalności forum zapowiedziany w Bukareszcie 12 czerwca 2019 r. Zwraca się do państw członkowskich, ESDZ, Komisji i EDA o przygotowanie konkretnych rozwiązań w sektorze obrony dotyczących bezpiecznych i zrównoważonych modeli energetycznych, skutkujących zwiększeniem odporności i wydajności operacyjnej, także w kontekście zmiany klimatu, zgodnie ze stosownymi konkluzjami Rady.

Mobilność wojskowa

50. Przywołując swoje konkluzje z 25 czerwca 2018 r. i 19 listopada 2018 r., z zadowoleniem przyjmuje bieżącą realizację działań na rzecz zwiększenia mobilności wojskowej, zarówno na szczeblu UE, jak i państw członkowskich, prowadzonych w sposób spójny i skoordynowany i w ścisłej współpracy z NATO w ramach wdrażania wspólnych deklaracji. Ponownie zwraca uwagę na to, jak ważne jest utrzymanie zaangażowania państw członkowskich i wszystkich stosownych organów krajowych, przy pełnym poszanowaniu ich suwerenności państwowej, krajowych procesów decyzyjnych, przepisów ustawowych i wykonawczych, w tym w zakresie przemieszczania wojsk, inwestycji w infrastrukturę transportową oraz przepisów i zasad środowiskowych. Wszelkie decyzje będą podejmowane indywidualnie i przy pełnym zaangażowaniu wszystkich stosownych organów krajowych.
51. Apeluje o kontynuację wdrażania odnośnych projektów PESCO, a także przeprowadzenie czterech działań na szczeblu krajowym do końca 2019 r., jak uzgodniono w konkluzjach Rady z 25 czerwca 2018 r. w sprawie bezpieczeństwa i obrony, w szczególności w pkt 18 tych konkluzji. Rada w możliwie szybkim terminie dokona przeglądu i oceny postępów w realizacji tych czterech krajowych działań i m.in. ustali, jeśli będzie to możliwe, ambitniejsze, określone w czasie cele. W tym kontekście Rada apeluje również o bliską współpracę UE–NATO mającą na celu określenie podobnych ról i zadań krajowych punktów kontaktowych ds. mobilności wojskowej, a także o ścisłą koordynację działań celnych, w tym cyfryzacji.

52. Z zadowoleniem przyjmuje pierwsze sprawozdanie z postępów w realizacji Planu działania na rzecz mobilności wojskowej sporządzone przez wysoką przedstawiciel i Komisję, w tym spore postępy i konkretne rezultaty w kluczowych obszarach. W szczególności Komisja i ESDZ/EUMS razem przeanalizowali wymagania wojskowe w zakresie mobilności wojskowej w ramach UE i poza nią, zatwierdzone przez Radę w listopadzie 2018 r.; celem analizy było wskazanie luk między wymaganiami wojskowymi a parametrami transeuropejskiej sieci transportowej (TEN-T) z uwzględnieniem wykonalności, istniejącego wyposażenia i wydolności technicznej, względów finansowych i inżynierskich, a także realiów geograficznych. Uwzględniając tę analizę, Rada oczekuje szybkiej aktualizacji technicznych i geograficznych wymagań wojskowych. Zaktualizowane wymagania wojskowe staną się podstawą dalszych prac Komisji nad określaniem – we współpracy i w konsultacji z państwami członkowskimi – wymagań w zakresie infrastruktury transportowej podwójnego zastosowania.
53. Odnotowuje, że 2 maja 2018 r. Komisja zaproponowała, aby w ramach instrumentu „Łącząc Europę” na lata 2021–2027 na współfinansowanie cywilno-wojskowych projektów dotyczących infrastruktury transportowej podwójnego, cywilno-wojskowego, zastosowania przeznaczyć pulę środków finansowych w zakresie mobilności wojskowej wynoszącą 6,5 mld EUR. Odnotowuje także, że 7 marca 2019 r. współustawodawcy wypracowali wspólne rozumienie w odniesieniu do rozporządzenia dotyczącego instrumentu „Łącząc Europę”, i że zawarli w nim przepisy niezbędne do finansowania projektu dotyczącego podwójnego zastosowania, co zagwarantuje, że działania obejmą zarówno TEN-T, jak i odcinki i węzły wskazane przez państwa członkowskie w załącznikach do wymagań wojskowych. Środki finansowe przyznane na instrument zostaną ostatecznie określone podczas negocjacji w sprawie wieloletnich ram finansowych 2021–2027.
54. Ponadto rozporządzenie w sprawie instrumentu przewiduje, że Komisja przyjmie akt wykonawczy precyzujący wymagania mające zastosowanie do infrastruktury podwójnego zastosowania (przydatnej do celów cywilnych i wojskowych). W tym kontekście Rada apeluje do Komisji o pełne włączenie państw członkowskich, ESDZ i wszystkich odnośnych podmiotów w proces sporządzania tego aktu wykonawczego. Ponadto przypomina o potrzebie zaangażowania państw członkowskich we wskazanie, jaka modernizacja istniejącej lub nowej infrastruktury transportowej jest niezbędna przed końcem 2020 r.

55. Z zadowoleniem przyjmuje postępy w działaniach realizowanych w ramach EDA, jeżeli chodzi o pozwolenia na przemieszczenia transgraniczne, o krajowe ramy prawne, transport towarów niebezpiecznych i cła; w tym kontekście z zadowoleniem przyjmuje uruchomienie programu ad hoc dotyczącego procedur wydawania pozwoleń na przemieszczenia transgraniczne w Europie.
56. Zachęca do dalszej realizacji planu działania na rzecz mobilności wojskowej, w szczególności do zmiany unijnych przepisów celnych, szybkiego przyjęcia wniosku Komisji dotyczącego podatku od wartości dodanej (VAT) i podatku akcyzowego mających zastosowanie do działań obronnych w ramach Unii oraz działań związanych z transportem towarów niebezpiecznych.
-